

Den foreslåede bagatelgrænse ved dispensation fra de bebyggelsesregulerende regler i byggeloven svarer i øvrigt til planlovens bagatelgrænse for naboorientering.

Spørgsmål 19:

Ministeren bedes i forlængelse af svaret på spørgsmål nr. 6 beskrive, hvorledes regler og praksis for bagatelgrænser og høring er i lokalplaner, og hvorledes der vil være en parallelitet i forhold til den foreslåede ændring af byggeloven.

Svar:

Planlovens § 20 indeholder procedurereglerne for dispensation fra lokalplaner. Hovedreglen er, at en dispensation først kan meddeles 2 uger efter, at kommunalbestyrelsen har givet en skriftlig orientering om dispensationsansøgningen til en række nærmere angivne personer og foreninger, herunder naboer.

Ifølge bestemmelsens stk. 2 gælder dette dog ikke, »...*hvor en forudgående orientering efter kommunalbestyrelsens skøn er af underordnet betydning for de i stk. 1, nr. 1-3, nævnte personer og foreninger*«.

Den foreslåede bagatelgrænse for naboorientering ved dispensation fra byggeloven svarer til bestemmelsen i planloven om dispensation fra lokalplaner.

Det fremgår af Vejledning til planloven, at kommunalbestyrelsen ved dispensation fra en lokalplan kan undlade at foretage naboorientering, hvis en forudgående orientering er af underordnet betydning for de personer og foreninger, der efter bestemmelsen normalt skal orienteres. Kommunalbestyrelsen kan desuden skønne, at orienteringen begrænses til en del af de foreskrevne personer og foreninger, hvis dispensationen er af underordnet betydning for andre.

Ifølge cirkulæret til den tilsvarende bestemmelse i den indtil 1. januar 1991 gældende lov om kommuneplanlægning er kerneområdet for planlovgivningens bagatelgrænse situationer, hvor dispensationen er uden betydning for de omboende, fordi dispensationen ikke vedrører regler, der varetager nabointeresser, eller at dispensationen er så beskeden, at den er uden betydning.

Naturklagenævnet har desuden oplyst, at nævnet kun har haft få klagesager vedrørende planlovens § 20, stk. 2. Efter det oplyste er det meget sjældent, at skønnet tilsidesættes som åbenbart urimeligt.

Jeg mener, at dette kan ses som et udtryk for, at bestemmelsen har været velfungerende.

Den foreslåede bagatelgrænse i byggeloven er i øvrigt ikke udtryk for en nyordning ved dispensation fra de bebyggelsesregulerende bestemmelser, men snarere en genindførelse af bagatelgrænsen.

Dette skyldes, at de nugældende bebyggelsesregulerende bestemmelser i byggeloven oprindeligt stammer fra lov om kommuneplanlægning og først ved en lovændring i 1990 blev overført til byggeloven.

Når kommunalbestyrelsen dispenserer fra de bebyggelsesregulerende bestemmelser, var det altså dispensationsreglerne i lov om kommuneplanlægning, der var gældende, og i disse regler var der indbygget en bagatelgrænse for naboorientering. Bagatelgrænsen svarede til den nugældende efter planlovens § 20, stk. 2, og var gældende i kommuneplanloven fra 15. maj 1985.

Efter at de bebyggelsesregulerende bestemmelser i 1990, i øvrigt uden realitetsændringer, var blevet overført til byggeloven, var det derimod byggelovens regler for naboorientering, der skulle anvendes, og i byggeloven fandtes/indfandt der som bekendt ikke en bagatelgrænse.

Som jeg oplyste i svaret på spørgsmål 6, stiller byggelovens naboorienteringsregel i § 22 ikke krav om nabosamtykke, men blot om orientering af naboerne. Det er kommunalbestyrelsens vurdering, om den ansøgte dispensation meddeles eller afslås på baggrund af en vurdering af ansøgningen og de indsigelser, der måtte være kommet i forbindelse med naboorienteringen.

Reglerne om naboorientering skal derimod være med til at sikre, at kommunalbestyrelsen får et fyldestgørende grundlag at træffe afgørelse på. I de situationer, hvor bagatelgrænsen kan finde anvendelse, vil der være tale om, at naboerne ikke kan bidrage væsentligt til sagsoplysningen, fordi dispensationen netop ikke berører nabointeresser.